

§ פיל, גד, ג' יסון וצניקה יוצאים השבוע לשרות מלואים. נאחל להם חיים שקטים ולהתראות בקרוב.

§ כידוע, מתלבט מפעל הברזים בבעית שטחי אכסון עקב גידולו המואץ של הייצור, המצויין יותר חמרי גלם. מצב זה הוקל מעט, לפחות לתקופת החורף הזה, עם גמר הבחת הגג על בנין הרחבת אולם המחרטות, שיוסיף שטח אכסון מקורה עד להכנסת המכוונות.

§ קבלן הבנין שלנו עמד בהבטחתו וגמר את הלול החדש בשעה 0030 בבקש -- להקת אפרוחים חדשה כבר בכנסה.

§ קשה להאמין בימי חמסין, אן מרכז הבנין כבר דואג לימי חורף - הכניסו תבורי הסקה מרכזית לכתות יובל וחרמון, והתחילו בסלילת מדרכות באזורים שונים של המשק.

* * * * *

	רמר	הולדת	
	===	===	
	31/10	נורברט כהן	
		ריצה ריבלין	
*	1/11	קרן אפטרות	*
*	2/11	ג' ורג' באי	*

רמר נשואין

1/11 כוכבה ויוסף חצור

* * * * *

§ בשעה טובה ומוצלחת נפתח בית תיבוקות חדש השבוע בשם "פרפר" ובטפולה המנוסה של בטי עדר. הקבוצה תכלול בפעם הראשונה תיבוק שהוא "כולו-כפר-הנשיא". כן ירבו!

§ אם מדובר על זכדי כפר הנשיא, יש לציין שלזכדה הראשונה (אורלי של ונסה) לומדת השנה בכיתה א'. השנים באמת חולפות מהר.

§ כתת כנרת לא חגגה את יום הולדתו של דדי במשחקי לילה, בקומזיץ או בהקרבת שקופיות. הפעם נמצאה דרך מקורית מאד לחגוגה: ב-1100 בבקר, לאחר שלושה שעורים, עלו לאוטובוס צבאי שהביא אותם למחנה שריון אי-שם ברמת הגולן. שם נכנסו בזה אחר זה לתוך טנק "צב-טוריון", עשו סיבוב בנגמ"ש, ובקרו נאהל חדר האכל. בידים חומות מאבק צבאי זללו את עוגת יום-ההולדת ואת שאר הכבוד הרב שהוכן ע"י חיים ארז, אשר כמוכן ארגן את התכנית כולה. מזל טוב דדי!

§ בשבת שעברה ארגנו ילדי קבוצת עפרית פיקניק בשטח הזיתים, ואחר כך נגשו ביזמה עצמית לביח הקברות הישן שלנו. נדהמו מן העזובה והתחילו לנקות שם ולהשקות בבית הקברות החדש. כהמשך הפעולה ירדו במשך השבוע שנית עם המורות, עקרו עשבי בר, גרפו, סכלו, והתחילו לסמן שבילים. מבוגרים, שימו לב!

§ פיליס לטוביץ חזרה השבוע מארצות הברית, לעשות את ביתה בכפר הנשיא. ברוכה הנאה!

§ רפואה שלמה - לבתן בן-אבי שעבר בתוח בבי"ח צפת.

(3)

כל זה התחיל, למעשה, לפני מספר שנים, כשבא זוג צעיר יחסית מברוקלין לבקר בארץ, וחפש "פרויקט" מתאים לרצונם לתרום כאן מכספם. הסתובבו, הסתכלו, התאהבו בנוף הגליל בכלל ובעיירת חצור בפרט, כי ראו בה אתגר מיוחד במינה. כהתחלה לשיבוי פני הדברים בעיירה, החליטו לבנות בית ספר גדול, יפה ומתקדם.

פא' א א
כ"א - הספר
כ"א צור

ואז צלצל הטלפון במשרדו של מיכאל כהן שלנו ומישהו מהבנק הלאומי בקש ממנו לטפל בזוג "אבראט", באחד מנקוריהם באזור. מאותו יום היה מיכאל לנציג משפחת אבראט בחצור, שותף לישיבות, לתכניות ולדיונים הרבים, הכוללים מחקרים סוציולוגיים, ימי עיון ופעולות חברתיות במועצה האזורית, בהנהלת בית הספר וכו'. ה"ג'וק" בדבק היטב, כנראה, בכל מי שבא במגע עם הזוג אבראט, שהם אנשים כנים ולבביים מאד. מיכאל מספר על תכניותיהם שכוללות, בין היתר, כתיבת "תולדות חצור" על ידי התושבים עצמם, בניית מכבסה אוטומטית, מרכז למודי למנוגרים; הט מקורים שכל זה יגרום למזוג מוצלח יותר של קבוץ גלויות וחיים תוססים יותר בעיר.

בינתיים תכנן האדריכל קפלן, יליד דרום אפריקה, את בנין בית הספר, שבנייתו במשכה בערך שנהיים. טכס הפתיחה נקבע ליום 8.10.73! מסבות ידועות לכולנו נדחה מועד זה ונקבע שנית ל... שבועים אחרי ההתקפה על מעלות!

וכן, בטכס חנוכת "בית הספר המקיף על שם אבראט" שהתקיים סוף כל סוף לפני שבוע, דברה מן הלב הגב' אבראט כשפתחה ב"שהחיינו והגיענו לזמן הזה!" שמעצו באומים רבים, דברו שר החנוך, נציגי הסוכנות, משרד החנוך והאזור, וגם רעיית בשיא המדינה, שאפילו תרגמה את דבריה לאנגלית. קהל ההורים, התלמידים ויתר המוזמנים בקושי החזיק מעמד - ואחרי שירי מקהלה נרקודים על ידי תלמידות בית הספר, פנינו ברצון לכבוד ולסיוור בבנין המרשים.

נוכחנו לדעת שזה בית ספר שובה באמת. הוא מסתרע על שטח גדול בגבולה של חצור, לרגלי הגבעות, ומחולק לשני אגפים. באגף הכללי-ממלכתי לומדים כרגע כשליש מתוך 500 הילדים, בכתות ז', ח', ט' - וכל היתר לומדים באגף הדתי. התוכנית לעתיד כוללת בבית כותה י"א וי"ב. הכתות והאולמות גדולים ורחבים, הפרוזדורים והחצרות פתוחים לנוף המרהיב; בולטים במיוחד הפסלים המודרניים, המוסיפים מעוף וחוזק לבנין כולו. נציגת ראש פנה ציינה שבית ספר זה טוב כל כך, שאפילו הם, בפעם הראשונה בתולדות המושבה, שולחים את ילדיהם לכתות ההמשך בחצור!

הנרי אבראט, בעזרת אנשים רבים כמו מיכאל כהן, דואג גם לצוות המורים, וכנראה הצליח למשוך כוחות צעירים ויעילים למשימה זו.

יום פתיחת בית הספר כלל סיוור בחצור העתיקה בהדרכת יגאל ידין, סמינר הדן על בעיות עיירת פתוח, ארוחת ערב באילת השחר (על חשבון הזוג אבראט) והצגת "ערב שירי רחל" בקולנוע חצור.

ומי שחשב, אחרי כל זה, שאנחנו בכל זאת עם כל העמים, היה צריך לבוא ולראות את הגב' קציר בכניסה הצרה והדחוסה של אולם הקולנוע בחצור - שותה כוס מיץ בעמידה, והחיים מסביבה שוטפים כרגיל.

אלזה.

שבת שלום

ידוע לנו כי קיימות בעיות הקשורות בהגשת האכל וברעש בזמן קבלת השבת, לכן מצסיים דרכים שונות לפתור אותן.

השבוע נבסה סדור חדש:

(א) התורבים יוכלו להשתתף בטכס ולשבת עם משפחותיהם. כשנתחיל לשיר בסוף התוכנית יקומו התורבים ויתחילו בעבודתם.

יתכן שבצטרך לחכות דקות ספורות עד שנקבל לאכול, אך לפחות האוכל יהיה חם.

(ב) בעית הרעש בחוץ, המפריע לטכס.

חברים המגיעים באחר לטכס יורשו להיכנס לחדר האכל, ואף לגשת למקומותיהם, במידה וזה לא גורם להפרעות ואי-נוחיות לאלה שכבר יושבים.

על ידי כך אולי נוכל לפתור את בעית הרעש - התורבים ישבו בפנים, המאחרים גם יוכלו להיכנס, ואלה שאין להם רצון להשתתף בלאו הכי, יבואו בזמן הגשת האכל.

שנוי זה עלול לגרום לבעיה חדשה: בשאלת השאלה מתי להתחיל את הטכס? מקודם התחלנו כשהדלתות בסגורות. השבוע אין בכורבנות לסגור אותן. לכן אנו מציעות כדלקמן:

בשעה 18.45 בתחיל את הטכס, ובנקש מכל אלה הרוצים להשתתף לעשות מאמץ להגיע עד אז.

בשעה 19.15 בגיש ארוחת ליל שבת.

נשמח לשמוע תגובות החברים ובקורת מכל הסוגים על הסדור החדש.

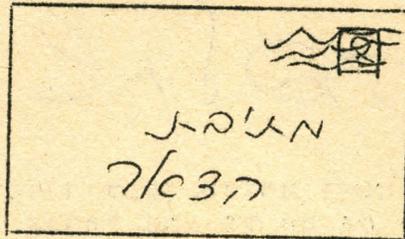
נורית רג'נט פ.
רו. קבלת שבת

נדליק בר לזכרו
של
מוריס לברט
30/10

נדליק בר לזכרה
של
מלכה ביגר
30/10

(5)

תראו איזו הפתעה - בתיבת הדואר של דברי הכפר קיבלנו עלון תנועת הנונים באנגליה! היות ולא היתה לקבוצת המתנדבים הזדמנות להיפרד מאתנו בצורה נאותה (זיג וכר) אנו שומרים לעצמנו את הזכות להביא לכם עפשיו את דברי התודה וההערכה שהתביישו להביע בקול רם.

מפעל התנדבות כפר הנשיא

אוגוסט/ספטמבר 1974

(אר - כל יום תפוח.....)

חבל יהיה אם עלילות המתנדבים האמיצים בכפר הנשיא יישכחו כליל. ודאי שמעתם על כפר הנשיא - בדמה לי שהתברכנו בשליחים משם מדי פעם.

אני במביתי עם הקבוצה השניה, והייתי מודאג בגלל המספר המועט של קבוצה זו. שלושה חברים בשרו לפני צאתנו מאנגליה, אחד ויתר על התענוג שנמל התעופה היתרו, ועוד שלושה בעלמו נמל התעופה בלוד.

מכס מדר, המחבר הידוע של "שירון הנונים" אשר זכה להיות המקשר בינינו לבין המשק, קבל את פנינו בשעה 2300 ודווקא נראה מרוצה שהגיע רק קומץ של חברים. "ממילא אין לנו מספיק מקום לכולכם!"

הגענו למשק בשעות הקטנות של הלילה והובלנו לביתנו החדש. מקום מגורינו היה גן-ילדים שלא היה בשמוש. "בטח הזהירו אותם לגבי גילנו השכלי האמיתי," צחק מישהו. אך אני לא צחקתי.....

קולין פרימוסט, מזכיר התלשעבר של התנועה באנגליה (בדמה לי שהוא המזכיר האחרון שעדיין נשאר בקבוצה) מרכז עבודות הקטיף במטעי כפר הנשיא. זה ידוע לי היטב כי אני, כרוב חברי הקבוצה, הייתי "אחד מאנשינו הטובים ביותר, דחילק!"

כמו כל חברי כפר הנשיא, קולין שמח מאד שהגענו בכלל לכפר הנשיא. לא רק בתור "ידיים עובדות לקטיף תפוחים" אמנם יתכן שזה עזר בקליטה המוצלחת של הקבוצה. כרוב חברי התנועה מאנגליה הוא התעניין בגורל התנועה היום. היו חברים שאף הציעו הצעות קונקרטיות.

"אין לכם כל סיכוי להשיג שום דבר אם לא תתחילו עם גרעין של לפחות 80 חברים" המליץ מוטי. באנחתי עמוקות ופניתי הצידה שלא יראו את הדמעות בעיני.

עלינו להודות לכל אלה שטפלו בנו במסירות. מלבד מכס המקשר, יש לציין את ויטה המטפלת, טומי שטייל אתנו ואת כל החברים שטרחו ופתחו את ביתם לקבוצה בוספת של "ילדים מאומצים".

לעולם לא נשכח את קריאות הקוטפים בחיט-שתיים או בזין-אחת (אלה בעצם שמות של גני המטע): "אל תקטוף את העץ אלא התפוחים!"

דייב פרבי

ג.ב.: החלמה מהירה לך, מכס.
ג.ב.2: ד"ש חמה לג'וני, שולמית, רפי, עפר, אניגיל, יעל ולארי.

רץ לך עתה

הבן אני גמרת את שרתי בגרעין עודד למען עיירה ושמה מעלות! מה השתנה בעיירה בזמן שבו עבדתי בה, על מה יש לספר?

אולי ברגעים אלה של קצת עצוב בלב ומחשבות רבות של עבר, הורה ועתיד, קשה לתאר, אם בכלל אפשר לתאר את השנה והאמת שבה.

מעלות, כמו שאר העיירות, הוא מקום שיבוא צבא של מתנדבים לעזור ולתרום, לא ישתנה, לא יתבגר, לא יתקדם. עבדתי עם 35 ילדים לתקופה של חצי שנה, ועבדתי קשה, ואני רואה אותם עכשיו ילדים מופרעים ומפחידים.

העבודה עם ילדים בכלל הינה מעין משחק עצבים. לא משנה מה הילד מקבל מאתנו, מגרעין עודד, בהדרכה בגנים וברחוב, אם בבית הוריו מחבכים אותו אחרת. מסקנה שיש לחנך את ההורים! האם זה כל כך פשוט לחנך דור שמבוגר ממנו? האם לנו הסמכות להעניק להם ערכים אחרים וחנוך אחר? אין לי תשובות, אני רק יודעת שיקח הרבה זמן והרבה שנים ואולי יגדלו כמה דורות והמצב יהיה קשה. העצין הוא שאיבנו יודעים בדיוק במה כדאי להתחיל. האם הצוי להשקיע בילדים קטנים, האם להשקיע בנוער בוגר או האם לא כדאי בעצם להתחיל מאבא ואמא, והאם אפשר? האם אנחנו יודעים לקראת מה אנו באים? האם החנוך שלנו מספיק לנו על מנת לחנך אחרים? האם אנו יודעים כיצד לחנך? והאם זה עוזר?

חברה, אני ראיתי הרבה שחור מול עיני, הרבה רע הטוען שפור, הזועק לעזרה ולתקון למושלם.

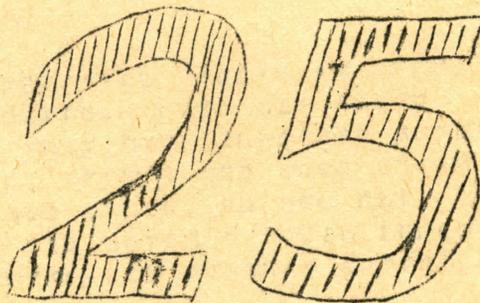
בכון שיש בעיירה אנשים בעלי רמה גבוהה ורגילה, אבל גם הם לא מסוגלים לתת ולשנות בקרב תושבי העיירה שלהם. אני רוצה להגיד שעשיצו הרבה השנה, אבל הרבה הושקע בדברים שאנו בעצם לא מסוגלים לשנותם.

לאלה שהולכים לעבור את השנה, ולא לה לקראתה, אני רוצה לומר שהשנה הזאת היא לא שנה נעימה, ואולי אזניהם של כמה מידידי תצלצלה, אבל הייתי מוכנה לוותר עליה.

אם יש אדם הרואה כמצווה וכהתעלות הנפש ללכת לעזור למסכנים ממנו, שיידע שבסוף יגיע הוא בעצמו למצב של תסכול, למצב בו יהיה הוא צריך לקבל עזרה. לא שאני חושבת את עצמי למסכנה, אבל בהחלט מתוסכלת, וזאת למה? כי מתימרים אנו וגדולים מאתנו לתקן פה טעות גדולה ומרה של מדינה. לא בני י"ב ולא הוריהם יצליחו לשנות ואפילו לתרום לקראת קדום העם הנכשל. אני חושבת שיותר מדי דבורים גבוהים ויפים עפים מעל לראשי ולראשי אחרים

25 שנים - סיסמה שגורה בימים אלה.
 בחודש זה חל יובל הגיעת ראשונת
 "דור ההורים" לכפר הנשיא - גברת
 דויס. מיים רביים זרמו בירדן מאז
 4.10.49 - יום בואה לישראל - לכן
 חשבנו לבכור לראיין אותה ולגלות
 איך באמת היה בימי "חדרה ומנסורה".

- ש: היכן היה ביתך הראשון בישראל, גברת דויס?
- ת: בהתחלה רוב החברים, וכל הילדים, התגוררו בחדרה, שם התפרנסו וחיו כגרעין עצמאי. היו לנו מים וחשמל, אך רוב החברים גרו באהלים - לי היה מזל, גרתי בצריף. עזרתי לסלמה במטבח בימים ההם.
- ש: יש לך זכרונות מיוחדים משם?
- ת: בוודאי! היינו הולכים לטייל בפרדסים לפעמים וקוטפים לעצמנו תפוזים. אך לעולם לא אשכח את היום בו שמעתי אם צעירה (שהיום כבר סבתא) צועקת על בתה:
 הזדעזעתי ולא התאפקתי מלהגיד לה שכך אסור לדבר לילדים רכים..... כך למדתי מלה חדשה בעברית: די, פרושה = מספיק.
- ש: ספרי על היום הראשון בכפר הנשיא.
- ת: איזה יום ארוך..... לא היה כביש גישה למחנה באותם הימים. הצטרכנו לרדת מהאוטו על יד דיר הצאן, ומשם לעלות ברגל אל חדר האכל הישן. התמודדנו עם הגשם החזק והבוץ הכבד, וכשהגענו וראיתי את רצפת חדר האכל מכוסת בסורת כמו בקרקס - בשברתי. פרצתי בבכי, ואמרתי למיק אלמן: "אל תוריד את החפצים שלי, אני חוזרת לאנגליה."
- ש: וכך באמת עשית?
- ת: לא מיד. חזרתי לבקר בן ארבעה חדשים בחורף השני. היה נחמד לשבת בבית שמוש של ממש במקום להיתלות מעל הבורות שחפרו לנו בגליל, אך בכל זאת התגעגעתי קצת למשק. אני זוכרת שסלמה כתבה לי בגאווה: "הגענו לציביליזציה - האוטובוס בכנס למשק פעם בשבוע!"
- ש: האם הספקתם לבסוע למקומות אחרים?
- ת: אחת לשבוע כולנו ירדנו ל"קולבוע מנסורה". בדרך כלל נסענו לשם, אך פעם אחת גב' מלקין ואני החלטנו לחזור ברגל. כמוכר, תעינו בדרך ושומר אדיב ואמיץ היה צריך להציל אותנו.
- ש: במה עבדת בקבוץ?
- ת: היו עבודות מיוחדות שנעשו אך ורק על ידי "האמהות". למשל נקינו את הקרפיונים, וזאת בגלל סבה פשוטה מאד - תמיד הביאו אותם מאוחר אחרי הצהריים, כשהחברות היו עסוקות עם ילדיהן הקטנים. גם שימשנו "ענף השמרטפים" ושמרנו על התיבוקות

נוכחים: שמואל, יעל ש', אריה וו', ריימונד ס', ברוך, אריה ב', מאיר, טומי, יצחק ג'.

(1) התקיים דיון כללי סביב השאלה: האם יש משבר בכפר הנשיא? הועלו כמה מן הבעיות המעסיקות את החברים ומוסדות המשק בתקופה זו, כגון: בעית הבנים, חוסר המעורבות של רבים בחיי המשק, החומרות ודרישות הפרט, בעית השרותים, בעית עצפי עזר, החבור, וכו'....

נעשה בסיון לנתח את תומרת הבעיות מגיעה לדרגת משבר, ורוב החברים הביעו את דעתם שאין לראות את התופעות כחורגות. הובעה תקווה שגם רבני הבנים היוצאים הינו תופעה חולפת.

(2) במסר על מספר דעיונות שבהעת המזכיר להוציא אל הפועל. אינפורמציה על כך תימסר בקרוב.

(3) נעשה בסיון לקבוע קדימויות בעבודת המזכיר. רוב החברים היו בדעה שסדר העדיפויות ייקבע על ידי פשרה בין נטיותיו האישיות של המזכיר ולחצים שיופעלו עליו, ושאינן תועלת בקביעת הנחיות.

* * * * *

ל ק ר א ת   ה א ס י פ ה

(1) תקנון לימודים והשתלמויות
הדיון בתקנון לא הסתיים באסיפה הקודמת מאחר ובסעיפים הדגים בהתחייבויות של הלומדים כלפי המשק, התעוררו חילוקי דעות. הדיון יהיה במיוחד בסעיפים אלה, ולאחר מכן יאושר התקנון או יוחזר לוועדה לשם תיקון.

(2) קבלת מועמדים
חנה ישראלי, דוד פרנקלין, נחמן כ"ץ. פרטים הופיעו בדברי הכפר.

(3) בקשת ישראל הדר להביא את אביר מחו"ל במקום נסיעה מיוחדת לחו"ל
ישראל מבקש שהמשק יאפשר לו להביא את אביו מהונגריה, במקום שהוא יסע לראות אותו בחו"ל. אחיו של ישראל יממן מחצית ההוצאות. המזכירות ממליצה להיענות לבקשה, לאור מצב היחסים בין ישראל ובין ארצות מזרח אירופה.

(4) הוועדה לגיל הרך
הצעת וועדת המיזויים להחלפת דוט: פרנקי. אין הצעות חברים.

יתר חברי הוועדה: אביבה (רכזת), נעמי, צביה, דבורה.